

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2007.g.

maijs

57. gads Nr.4

Rīta gaisma mūžīga” — 2007. gada Lieldienu sprediķis Salas baznīcas

Šī ziema ir bijusi smaga Salas novada saimei - pēc kārtas ir bijis jāatvadās no tik daudziem iemīļotiem draugiem un līdzstrādniekiem. Šeit baznīcā ir bijušas vairākas lielas bēres un mazākas dažādos bērū namos. Pat ja jūs paši neesat nesen pazaudējuši tuviniekus, mēs visi jūtam līdztiem, kas sēro. Un ikviens mēs zinām, ka agrāk vai vēlāk būs mums jāsaduras ar nāves īstenību. Jūs, kas sērojat, uz šo dievkalpojumu nākat ar īpašu smeldzi, lai tad dzirdētu augšāmcelšanās labās ziņas. Jūsu noskaņojums varbūt sabalsojas ar to, ko piedzīvoja sievietes, kas devās pie Jēzus kapa pirmajā Lieldienu rītā. Jūs modāties šorīt jau pirms saules, lai postos uz agro dievkalpojumu. Un pirms saullēkta tumsa tad sasauca ar sērošanas tumšumu, kas mūs apēno pēc mīļa tuvinieka aiziešanas.

Pirmā Lieldienu rītā sievietes devās uz Jēzus kapu ar sevišķi smagām sirdīm. Viņas veda līdz svaidāmās zāles, lai uzticīgi veiktu savu pienākumu sagatavot Jēzu piedienīgai izvadīšanai. Bet šīm sievietēm viņu sēras bija visietverošas. Viņas bija atstājušas savas mājas un ierastās dzīves, lai piedalītos Jēzus cerības piesātinātā misijas darbā - šādu sajūsmu Jēzus bija izraisījis tautā! Viņš dziedināja, viņš mācīja ar skaistiem spēka vārdiem, viņš nesaudzīgi dalījās ar ticību, cerību un mīlestību. Savu misiju Jēzus sāka ar vārdiem: “Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu klāt atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam.” Īpaši Pūpolu svētdienā, kad atskanēja “Oziana!” saucieni, bija licies, ka Jēzus sacītais visā drīzumā atradīs savu piepildījumu. Bet īstenība tik dramatiski atšķīrās no iecerētā. Jēzu nodeva, un viņš iekrita savu ienaidnieku nagos. Viņu mocīja, viņu pazemoja. Mācekļi izbijušies “laidās lapās”. Savu briesmīgo krusta nāvi viņš piedzīvoja ar šķietamiem izmisuma vārdiem uz lūpām: “Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis?” Gaišais cerības sapnis bija iznīcināts un palika tikai tumšais murgs no kā nejaudāja uzmosties.

Bībeles Lieldienu stāsts brīnumaino pagriezīenu sasaista tieši ar saullēkta pagriezīenu no tumsas uz

dienas gaismu. Tādēļ Lūkasa Lieldienu stāsts sākas ar novērojumu, ka “pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, gaismai austot, sievas nāca pie kapa un nesa svaidāmās zāles.” Mēģināsim iedomāties, ko sievietes būtu piedzīvojušas, kad ar pirmajiem saules stariem redz, ka akmens no Jēzus kapa vietas ir novelts.

Viņas cita citai būtu teikušas: “Kas te notiek! Kāpēc akmens novelts? Vai zemestrīce? Vai Jēzus kapa vietā ielauzies kāds zaglis?” Bet tad eņģelis viņas uzrunā: “Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņš nav šeit, bet ir augšāmcēlies. Pieminiet, ko Viņš jums runājis, vēl Galilejā būdams, sacīdams: “Cilvēka Dēlam būs tapt nodotam grēcinieku rokās un krustā sistam un trešā dienā augšāmcelties.” Un sievietes tad saprata: “Dievs pats tātad akmeni novēlis!” Sāpes un maldi, nemiers un šaubas sāka aplust tai gaismas vēstī, ko eņģelis paudis. Sievietes savā starpā sprieda: “Augšāmcēlies! Vai tas ir iespējams? Nē, nevar būt! Tas ir neticami un tomēr tā ir: Kristus ir augšāmcēlies! Un ar Kristus augšāmcelšanos arī es esmu no nāves tumsas atsvabināta. Pirms mirkļa vēl biju tik dziļās sērās — visa pasaule rādījās it kā kapa ala. Un tagad viss mainījies — nakts par dienu ir pārvēsta, nāve par dzīvību, par mūžīgo dzīvību — un mana sirds ir no zemes smaguma atbrīvota.” Tā mēs varam iedomāties, kā eņģeļa prieka vēsts rezonēja sieviešu dvēselēs pirmajā Lieldienu rītā pie Jēzus kapa.

Kāpēc mēs no gada uz gadu esam ar mieru celties pirms saules, lai nāktu uz Lieldienu dievkalpojumu? Vai tas nav tādēļ, ka atkal un atkal gribam piedzīvot to pacilājumu, ko tikai Lieldienu rīta vēsts spēj mūsos izraisīt? Tieši Lieldienu rītā mēs apzināmies, ka mūsu ikdiena mūs dziļāk un smagāk ierakusi rūpju un raižu bedrē. Mēs to apzināmies, jo Lieldienu rītā mēs piedzīvojam lielo atbrīvošanos kontrastu.

Atcerēsimies kāpēc viss mūsu baznīcas iekārtojums ir veidots tieši šī rīta dēļ. Uz kuru debess pusi ir mūsu altāris un altāra logs? Tas ir uz austrumiem, uz rīta saules pusi. Ja tā laimējas, ka Lieldienu rītā ir skaidras

debesis, tad tieši šī dievkalpojuma laikā mūsu altāra logs ir vienreizēji spilgti apgaismots. Kādreiz man pat ir licies, ka būtu attaisnojums dievlūdzejēm pirmos solos dievkalpojuma laikā valkāt saules brilles, lai neapžilbtu.

Svētais Augustīns paskaidro, ka baznīcā pagriežamies uz austrumiem, lai Dievu lūgtu, ka tas ir, kur debesis sākās. Tas mūs skubina atcerēties, ka mums ir jāvērs savus prātus uz augstāku kārtību, tas ir, pretī Dievam. Lūdzot Dievu mēs skatāmies uz austrumiem, jo tur mēs redzam lēcošo sauli, kas ticīgām acīm vienmēr piesauc Kristus augšāmcelšanās brīnumu.

Šodien izvēlējos sprediķa dziesmu, kas parasti nesaistās ar Lieldienām. Mēs varbūt "Rītu gaismu mūžīgu" vislabāk pazīstam kā mūsu Katskiļu nometnes ik rīta lūgšanu, ko dziedam karogu laukumā pie rīta jundas. Dziesmas vārdi it kā apraksta ikdienišķo brīnumu, ka pēc nakts tumsas ar saules lēkšanu atgriežas dienas gaisma. Bet kādēļ šo gaismu saucam par "mūžīgu", ja katru dienu šī gaisma atkal pazūd dienas beigās? Vai nav tā, ka īstenībā ar šo rīta korāli piesaucam ne tikai katra rīta saullēktu, bet arī to gaismu, kas no paša sākuma atspīdēja, kad "Dievs teica: Lai top gaisma un gaisma tapa." Tā bija atspīdums no mūžīgā Dieva vaiga. Bet, ja domu izsekojam līdz galam, mums ir jāspriež, ka pat šī sākotnējā gaisma nebija "mūžīga", jo tā spīdēja pasaulē, kur grēka un nāves vara to apņēma. Un tikai Lieldienu rītā mums ir paliekošs pamats šo rīta gaismu daudzina kā mūžīgu, jo ar Kristus augšāmcelšanos pasaulē atspīdēja gaisma, ko tumsas vara, ko grēka un nāves vara nekad nespēs apņemt.

Sprediķi ievadīju, pieminot cik daudzas bēres esam pēdējā laikā piedzīvojuši. Un tieši tādēļ mums ir tik svarīgi meklēt Lieldienu rīta augšāmcelšanos gaismu, kas atklāj mūžīgo. Vēlos dalīties ar savu mazo gaismas piedzīvojumu, ko izraisīja vienas nesenās bēres. Es biju bērnam, kur izvadīja kādu novada locekli. Ar to, ka aizgājēja sieva nebija ne latviete, ne luterāne, viņa bērni uzauga kā katoļi, kas bija aktīvi savā vietējā draudzē. Ar aizgājēja vecāko dēlu, iepazīnos mājās apciemojumā, kad atvadīšanās zīmē izdalīju Svēto vakarēdienu. Biju aizkustināts, kad atklāju cik dzīva un dziļa bija viņu ģimenes ticība un lūgšanas dzīve. Man varbūt nevajadzēja būt pārsteigtam, bet jāatzīstas, ka tomēr biju pārsteigts, kad atvadu svētbrīža laikā viņa dēls piekopa lūgšanas paražu, kas atšķīrās no mūsu latviešu luterāņu lūgšanas tradīcijām. Kamēr par viņa tēvu aizlūdzu, dēls aiztaisīja savas acis, bet nesalika savas rokas sev priekšā, kā mēs mēdzam to darīt. Tai vietā viņš savas rokas pagrieza ar delnām uz augšu. Tad sapratu, ka viņam ir charismātiska ievirze - ka viņš Vasarsvētku draudžu garā ar augšup pagrieztām delnām

lūgšanā ieaicina Svēto Garu savā sirdī. Tad labāk sapratu arī viņa ģimenes ticības siltumu un degsmi.

Bet šis vienkāršais, man neparastais lūgšanas žests bija atstājis dziļāku iespaidu nekā sākotnēji biju iedomājies. Tas bija iedestījis kādu garīgu sēklu manā zemzīnā, kas uzdīga tikai sapņu pasaulē. Pēc bērēm atgriezies mājās un iegaumēju, ka beidzot bija pienācis pavasara saulgriežu sliekšnis. Cerēju, ka pēc ziemas drūmuma, aukstuma un tumsas drīz atgriezīsies pavasara prieks, siltums un gaisma.

Tajā naktī es sapņoju, ka esmu kādā mežā. Nakts tumsā mēģināju atrast ceļu, staigājot pa kādu nepazīstamu taku. Bet pie apvāršņa sāka aust rīta gaisma. Man priekšā bija kāds pakalns, kur koki bija drusku retāki. Un kā sapņos tas mēdz notikt — bez īpaša brīdinājuma it kā uz kāda video aparāta būtu piespiests "ātri uz priekšu" ("fast forward") poga, saule bija pacēlusies virs austrumu apvāršņa. Bet šī kaut kā nebija tikai saule kā saule. Kādreiz, kad redzam sauli pie apvāršņa, vai nu tai ceļoties vai rietot, tā izskatās ievērojami lielāka nekā tas rādās, kad tā tālu no apvāršņa. Un tā nu tas bija manā sapnī, bet ar uzviņu! Saule rādījās daudz, daudz lielāka un spožāka nekā parasti. Bet tas nebija nekas uztraucošs vai nobaidošs. Nē, tas bija brīnišķīgi! Es ar līksmu baudu sveicināju pavasara sauli, kas ar gaismu un siltumu aizdzen ziemas un nakts tumsu un aukstumu. Bet tad pēkšņi apzinājos, ka no šīs rītausmas saules spīd kaut kas vairāk, kaut kas neapprakstāms, varbūt tas, ko korāli daudzina kā "atspīdumu no Dieva vaiga". Redzot šo saullēktu, sapratu, cik noilgojies biju sveicināt Lieldienu rīta sauli ar augšāmcelšanās vēsti. Un sapnī tad likās pavisam dabīgi, ka daros tieši tā, kā biju redzējis dēlu darāties bērēs - savas delnas pagriezu uz augšu, lai savu sirdi atvērtu saules siltumam un augšāmcelšanās brīnumam.

Pirmajās Lieldienās - pirmajā nedēļas dienā, ļoti agri gaismai austot, sievas nāca pie kapa un, lūk, pie tām tad piestājās divi vīri spīdošās drēbēs. Un kad pārbijušās tās nolaida acis uz leju, viņi tām sacīja: "Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņa nav šeit, bet viņš ir augšāmcelies." Pateiksimies Dievam, ka "ļoti agri, gaismai austot" mēs līdz ar Lieldienu rīta saules stariem varam no jauna uzņemt šo prieka vēsti sevī. Mēs varam līksmi piedroties korāļa lūgšanai: "Tumšs ir ceļš uz mūžību. / Spīdi, debess Saule svētā! /Ved caur tumšo ieleju,/ Ievēdi mūs miera vietā,/ Kur Tavs prieks, ko sirds tad jūt, /Neizzūd." Āmen.

māc. Laris Saliņš

(Sprediķi var klausīties uz draudzes mājas lapas — www.nydraudze.org — kā "mp3". Tur arī var klausīties māc. Saivara mājas dievkalpojuma uzrunu un diak. Kaņepa Ciešanu laika sprediķi.)

Kas ir tik apbrīnojams par žēlastību?

Kas ir tik apbrīnojams par žēlastību? Varbūt pat tas, ka tas nav gluži pareizais apzīmējums vārdam „grace”, kas atrodas virsrakstā grāmatai, ko pārrunāja Ziemeļu novada garīgās literatūras lasītāju pulciņš savā 25. marta sanāsmē pēc dievkalpojuma. Filipa Jancija (Philip Yancey) grāmata „What’s So Amazing About Grace?” izraisīja pārrunas ne tikvien, kā „grace” būtu pareizāk izprotama latviešu valodā, kurā vienkārši nav attiecīga apzīmējuma šim vārdam, bet arī par to, vai šādi visu aptverošai, labvēlīgai, pievilcīgi laipnīgai Dieva žēlastībai varētu būt kādi priekšnoteikumi vai ierobežojumi.

Jancija uztverē tāda veida žēlastība nozīmē, ka nav absolūti nekas, ko cilvēks spēj darīt, kas Dievam liktu mūs mīlēt vairāk, un ka nav absolūti nekas tik ļauns, ko cilvēks ir spējīgs pastrādāt, kas piespiestu Dievu mīlēt to mazāk vai nemaz. „Grace” nozīmē, ka Dievs jau tagad mīl visus cilvēkus tik pārcilvēcīgi daudz, cik vien bezgalīgais Dievs var mūs mīlēt. Mums vajadzētu saprast, ka Dievs savu visu aptverošo mīlestību un žēlastību ir pilnīgi izcēlis no cilvēku rokām un rīkojas ar to pēc savas suverēnās gribas neatkarīgi no cilvēku untumiem. Jancijs atklāj pavisam vienkāršas zāles un dziedināšanu cilvēkiem, kas šaubās par Dieva visu aptverošo mīlestību un žēlastību - atvērt Bībeli un papētīt, kādus cilvēkus Dievs ir mīlējis un žēlojis senatnē. Tur ir krāpnieks Jēkabs, laulības pārkāpējs un slepkava Dāvids, Jēzus nodevējs Pēteris un kristiešu vajātājs un slepkavotājs Sauls no Tarsas. Ja Dievs ir spējīgs mīlēt un apžēloties par tādiem cilvēkiem, tad varbūt, varbūt Dievs spēj mīlēt arī tādus, kā mani un tevi.

Lasītājiem tomēr bija pamatoti jautājumi par to, vai Jancijs nav kļūdījies, runājot par vēsturiskiem briesmo-

ņiem, kas neko no saviem briesmu darbiem nav nožēlojuši. Protams, visbiežāk tika pieminēti mūsu pašu laikmeta Staļins, Hitlers, bērnu slepkavas un vergu turētāji. Turklāt, kā ir ar tiem, kas pastrādājuši nepiedodamo grēku un zaimojuši Svēto Garu? „Grace” no cilvēciskā skatījuma ir netaisna, un tā ir viena no grūtākām lietām par šo īpašo Dieva žēlastību. Jāpieņem, ka Dievs ļoti labi apzinājās lielo risku pasludināt savu žēlastību jau priekšlaicīgi, atverot lūciņu (loophole) cilvēkiem dzīvot nemorālu dzīvi, jo „Dievs jau pieder visu tā vai tā”, un turklāt pieprasa, lai cietējs piedod savam pāridarītājam. Kāda lasītāja atzinās: „Domājot par šiem jautājumiem, es bieži jutos, kā pazudusi kaut kur bezgalībā – un nespēcīga – jo tieši piedošana liekas tas visgrūtākais, ko Dievs no mums prasa... Piedodot, es taču it kā zaudēju savu „es”, jeb, kā saka – „savu seju”. Ir tik grūti atzīt, ka Dievam vienīgajam ir tiesības spriest tiesu...”

Kā nākamo grāmatu izvēlējamies K. S. Luisa (C. S. Lewis) „Screw tape letters”, kura tiks pārrunāta 29. aprīlī Jonkeru baznīcā pēc dievkalpojuma.

Diak. I. Kaņeps

Uzticības krusts Ferlandam Krūmiņam

Ferlands Krūmiņš ir viens no tiem čakliem, rosīgiem Ziemeļu novada locekļiem, kas klusi un neuzkrītoši dara tos darbus un darbiņus, kas reti saņem publisku atzinību, bet bez kuriem novada dzīvei pietrūktu zināms siltums un pievilcība. Jau novada „sendienās”, kad tas vēl saucās Bronksas-Vestčesteras rajons, Ferlands kalpoja kā pilnvaroto komitejas sekretārs, pēc tam kā kasieris, un ilgus gadus ir darbojies arī novada komitejā, kurā ir tās goda biedrs

kopš pagājušā gada. Viņš uzticīgi piedalās Bībeles stundās Jonkeru baznīcā un kopā ar dzīves biedri Veltu gādā, lai cienasta galdī būtu jauki izrotāti svecēm un ar ziediem no pašu dārza. Bībeles stundu Ziemsvētku sarīkojumā Ferlands vienmēr nokavē Ziemsvētku vecīša ierašanos, toties vecīša smieklī un asprātības skan aizdomīgi pēc Ferlanda paša. Un kur tad vēl Bībeles stundu kasiera amats un bībelnieku jubilāru apsveikšana ar pašu mājas sirsniņo poēziju!

Ferlanda blakus sirdslieta ir novuss un novusa turnīru organizēšana, bet arī tad viņam atliek laika pielikt savu nenogurstošo lietpratēja roku tur, kur nepieciešami smalkāki labojumi un uzlabojumi, piemēram, pie altāra margām, svečturiem, postamentu izgatavošanas palmām un dievgalda kausiņu galdiņu nolakošanas. Savā laikā, kad Miķeļu tirgus apmeklētāji nezināja vien, kā izšķiest naudu, viņš vadīja savu iecienīto azarta spēli „Monte Kārļītis”. Lielākos dievkalpojumos viņš prasmīgi kalpoja kā dežurants un spēja atrast vietu jebkuram dievlūdzejam. Ņemot vērā Ferlanda uzticīgo un aktīvo līdzdalību un bagātīgo devumu Ziemeļu novadam, novada komiteja pateicībā nolēma viņam piešķirt sudraba uzticības krustu. Šo skaisto apbalvojumu viņam pasniedza mācītājs Juris Saivars kupli apmeklētajā Lieldienu rīta sarīkojumā Jonkeru baznīcas lejas zālē. Apsveicam trešo sudraba uzticības krusta kavalieri! *Diak. Indriķis Kaņeps*

Pavasara sarīkojums Salas baznīcā.

Šī gada 25. martā dievkalpojumam Salas baznīcā sekoja Dāmu komitejas rīkotais gadskārtējais pavasara sarīkojums baznīcas lejas zālē. Programmā bija filma “Jūgendstils Rīgā”, kuŗai ievada vārdus teica Vija Zuntaka-Bērziņa, iepazīstinot klātesošos ar Rīgu kāda tā bija pirms Jūgendstila, kā Jūgendstils tapa, attīstījās un veidojās Rīgā. Uz atsevišķa galda izstādītajās grāmatās varēja iepazīties vēl sīkāk ar Jūgendstilu. Pēc filmas noskatīšanās sarīkojuma apmeklētāji baudīja Dāmu komitejas sagatavotas tautiskas pusdienas. Rita Juzupa, ar viņai raksturīgo talantu, bija krāšņi dekorējusi galdus ar pavasara ziediem. Izlozē, ar bagātīgo mantu klāstu, galvenais laimests bija latvisko gardumu grozs. Salas novada dāmu komiteja bija atkal čakli strādājusi, lai sarīkotu vērtīgu pēcpusdienu.

Elita Gobiņa

Lieldienu olu medības Salas baznīcā

Par spītu neparastam aukstam laikam, latviešu bērni Ņujorkas latviešu draudzes Salas baznīcā bija pulcējušies agrā rīta stundā pēc Lieldienu dievkalpojuma svētdien, 8. aprīlī, lai piedalītos Lieldienu olu medībās. Lieldienu zaķis bija paslēpis krāsainās olas visās malās: koku zaros, zem krūmiem, noteku caurulēs, starp akmeņiem un vēl daudz kur citur. Bērni ātri un veikli visas olas sameklēja un tās salasīja līdzī paņemtās Lieldienu groziņos. Vecākiem un vecvecākiem bija lielākais prieks no malas skatoties uz bērnu sajūsmu un smaidu pilnām nodarbībām. Draudze var būt laimīga, ka pēdējā laikā mazo bērnu skaits ir pieaudzis!

Ē. Niedrītis, MD

Trautmaņu pārim, Silvijai un Olģertam 80 gadi!

Lielā radu un draugu pulkā, Silvija un Alfreds (Freds) Olģerts Trautmaņi atzīmēja savus 80. gadu dzimšanas dienas. Abi pirms astoņdesmit gadiem dzima vienā mēnesī, martā: Silvija 8. martā un Olģerts 27. martā 1927. gadā. Abi pirmo reizi satikās pirmā klasē, 1934. gada rudenī Rīgā, pamatskolā, bet otrreiz iepazinās Amerikā un apprecējās 1950. gadā Ņujorkā. Trautmaņu ģimene ir plaši pazīstama ne tikai Ņujorkā bet visā Amerikā. Viņiem visi trīs bērni: Iveta, Toms un Laila ļoti aktīvi latviešu sabiedrība, visi precējušies ar latviešiem un visi septiņi mazbērni runā latviski, kas ir retums mūsu vietējā latviešu sabiedrībā. Vecākā meita Iveta Eilande dzīvo Teksasā ar savu ģimeni, bet katru vasaru atgriežas uz Katskiļu nometni, kur darbojās administrācijā. Dēls Toms tagad dzīvo Mičigānā un ir Detroitas latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks. Jaunākā meita Laila Ejupa vēl arvien dzīvo Longailendā, uzpasē vecākus un jau ilgu laiku darbojās kā Longailendas latviešu skolas pārzine.

Alfreds Olģerts no skolas sola iesaukts armijā gaisa spēku izpalīgos un nokļuvis Vācijā, dzīvojis Fišbachas nometnē. Amerikā sākumā strādājis Misisipī, Senatobijas kokvilnas plantācijā un pēc tam pārcēlies uz Ņujorku. 1952. gadā atkal iesaukts armijā, šoreiz Korejas kara laikā, bet pavadīja divus gadus bāzē Okinavā. Pēc tam, strādājis Jāņa Rīsberga būvfirmā "General Builders".

Alfreds Olģerts 1958. gadā iesaistījās Ņujorkas draudzes darbā un darbojās par draudzes rajona pilnvaroto, komitejas sekretāru un novada vecāko. Viņa vislielāko panākumu jāuzskata par toreizējo trīsu

Longailendas atsevišķu latviešu luterāņu rajonu: Frīportas, Port Vašingtonas un Beišoras apvienošanu un kopēju Salas baznīcas uzcelšanu. Apvienot tik dažādas rakstura latviešu grupas nebija viegls darbs. Strādājot kā īpašuma komitejas priekšsēdis, kalngals viņa vadības laikā bija 1967. gada jūnijā Salas baznīcas dievnama un skolas iesvētības. Tagad, Salas baznīcas 40. gadu jubileju atzīmēs ar plašu programmu svētdien, 3. jūnijā. Salas baznīca ir Ņujorkas draudzes Longailendas novads un draudze turpina stipri darboties.

1972. gadā Ņujorkas draudze Alfredu Olģertu ievēlēja par visas draudzes priekšnieku. Šo amatu viņš pildīja sešus gadus. Viņa amata laiks pilns ar sasniegumiem ieskaitot Katskiļu draudzes lauku īpašuma Atpūtas nama celšanu. 1978. gadā, archibīskaps Lūsis un LELBĀL Virsvalde A. Trautmanim pasniedz augstāko baznīcas atzinības zīmi. Bez tam viņš LELBĀ darbojās par kasieri. Tagad Trautmaņa kungs turpina aktīvi darboties Longailendas novada komitejā pildot visādus pienākumus bet pilna laika darbs viņam un sievai ir uzpasēt mazbērņus pēcpusdienās.

Silvija Trautmane ir tik pat čakla kā viņas vīrs, strādājusi Ņujorkas draudzes labā kā skolotāja, skolas pārzine, draudzes Longailendas koŗa dziedātāja, koŗa sekretāre, Longailendas dāmu komitejas priekšniece un darbiniece, vasaras nometnes darbvede, Palīdzības fonda kasiere, Draudžu dienas darbiniece un vēl daudz ko citu ieskaitot palīdzēt rīkot 1990. gada kuŗa braucienu no Stokholmas uz Rīgu.

Dziesmu Svētku laikā 1983. gadā viņa saņēma LELBĀL Virsvaldes atzinības rakstu.

Trautmaņu bērni un mazbērni nolēma godināt savus vecākus un vecvecākus rīkojot viņiem ļoti mīlas Salas baznīcas telpās jubileju pēcpusdienu svētdien 17. martā, datums starp abām īstām dzimšanas dienām. Par spīti aukstam un ledainam laikam, lielākā daļa vietēji viesi bija ieradusies kā arī tāli ciemiņi no Georgijas, Virdžīnijas un Mičigānas. Diemžēl slikto laiku dēļ, znots un mazdēls nevarēja ielidot no Teksas.

Trautmaņa cilts mazbērni uzstājas ar īpašu sagatavotu programmu latviešu valodā, kur runās un dzejās, apsveica vecvecākus un viņiem pateicās par lielām rūpēm un dziļo mīlestību. Tāpat katrs pieaugušais bērns: Iveta, Toms un Laila kājas stāvot,

pateicās Silvijai un Afredam Olģertam ar mīļiem vārdiem. Uz skatuves varēja redzēt palielinātu 1934. gada pirmās klases bildi un visi viesi bija aicināti minēt kurš no šiem bērniem ir Silvija un Alfreds Olģerts. Tā paša bilde atradās uz ielūguma vāka. Vakara beigās Trautmaņa kungs atklāja kur bildē viņš un sieva atradās. Pateicoties bērnu un mazbērnu pūlēm, Trautmaņu pārim 80 gadu svinības bija ļoti jautras un labi izdevās! Cerēsim ka abiem varēsim šo skaistu pasākumu atkārtot 85. dzimšanas dienas jubilejā. Silvija un Alfreds Olģerts lūdza, lai dāvanu vietā visi viesi ziedo Salas baznīcas daiļošanas vajadzībām un saziēdotā summa tika nodota Longailendas novadam.

E. Niedritis, MD

Vanagu Kārlim 85. gadu jubileja

Par spīti lielam lielum vētrainā laikā jūras krastā Bedel jaktu klubā Longailendā, svētdien 15. aprīlī Kārlis Vanags kopā ar draugiem atzīmēja viņa 85. gadu dzimšanas dienu. Kārlis Vanags Ņujorkas apkārtnē ir bijis aktīvs latviešu sabiedrības darbinieks. Viņš ir Virsnieku Apvienības priekšnieks un Ņujorkas Daugavas vanagu sekretārs. Kā Invalīda apvienības priekšniekam, viņam bieži jābūt Katskiļu Kalnos Rotas namu saimniekošanas dēļ. Kārlis arī bieži apmeklē un atbalsta Ņujorkas draudzes Salas baznīcas pasākumus kā arī palīdzējis Iekšpilsētas novada atjaunošanas darbam. Katru gadu Kārlis lido uz Latviju un pavada lielāko daļu no ceļojuma Daugavas Vanagu labdarības dienestā.

Vanagu kunga miruša sieva Zenta bija ļoti aktīva Ņujorkas sabiedrība, dodot nakts mājas Latvijas māksliniekiem, cepot maizi Salas baznīcas Dāmu komitejas vajadzībām, atbalstot Renaisances Fondu atmodas laikā kā arī darbojoties Daugavas Vanagos. Zentas klātbūtne Kārlim un visiem viņa draugiem ļoti trūka jubilejas svinības. Audžu meita Rita Schults diemžēl nevarēja no Miniāpoles ierasties bet pēc dažām dienām uz jubileju ielidos krustdēls Aivars Vanags no Kīpras Salas Vidusjūrā.

Lielais "northeast" par spītu televīzijas ziņa draugiem, tomēr neapplūdināja jaktu kluba telpas un visi viesi devās mājās ar sausām kājām. *E. Niedritis, MD*

Cik ir 11, 376?

Ņudžersijas pamatskolas skolēni to ļoti redzamā, taustāmā un pat sagaršojamā veidā uzzināja 31. martā. Deviņās nedēļās Ņudžersijas pamatskolas 35 skolēni izlasīja 11, 376 lappuses latviešu valodā!

Kopš janvāra beigām visa skola piedalījās „Lasīsim un palīdzēsim” projektā. Janvārī uzzinājām, ka vairāku mūsu skolas biedru radnieks, Mārcis Braunfelds, ir atjaunojis cīņu ar ļaundabīgu smadzeņu audzēju, un viņam un viņa ģimenei noder finansiāls atbalsts. Skolas pārzine, Anita Bataraga, ierosināja lasīšanas projektu, kurā skolēni sameklēja sev sponsorus, kas solīja vai nu zināmu summu par katru latviski izlasīto lappusi, vai vienkārši noteiktu summu par piedalīšanos. Ieguvēji ir visi- gan Mārcis Braunfelds ar ģimeni, gan skolēni, jo taču visi zinām, ka lasīšana ir viens no labākajiem veidiem kā stiprināt valodas spējas. Vairākas citas latviešu skolas, dzirdot par šo projektu, nolēma arī piebiedroties. Tādēļ,

ka projekts beidzās nedēļu pirms Lieldienām, skolotājas nolēma bērniem labi saprotamā veidā parādīt cik ir 11, 376. Lielā stikla bļodā bēra konfekšu oliņas (jellybeans)- pirmajai nedēļai 288, otrajai nedēļai 714, trešajai jau 940 un tā attiecīgo skaitu katrai nedēļai. Ap

piekto nedēļu oliņas bija piepildījušas bļodu un jau bira pāri malām. Varat iedomāties bērnu izbrīnītās acis un smaidus vērojot šo saldo ilustrāciju viņu pūlēm.

Šajā skolas dienā bērni arī iepazīs ar Lieldienām un ar to, ka mēs varam atzīmēt Kristus augšāmcelšanos, kā arī priecāties par pavasara ierašanos ar latviskām tradīcijām. Jau no rīta notika olu krāsošana sīpolu

mizās un latvisku rakstu kasīšana jau nokrāsotās, tumši brūnās olās. Ar skolotāju Zentu viņi uzzināja par Klusās nedēļas notikumiem. Ar skolotājām Ingrīdu un Kristīnu skolēni ripināja olas un izmēģināja citas olu rotaļas. Vēl citur spēlēja aklās visticīņas, risināja krustvārdu mīklas par Lieldienu tēmu un vairoja vārdu krājumu par pavasari un Lieldienām. *Kristīna Putene*

Iepazīsimies

Draudzes ziņu aprakstos par draudzes laicīgām gaitām mēs uztveram kopbildi par draudzes patreizējo stāvokli un pasākumiem, kas tajā mēnesī guvuši pelnītu ievērību. Bet mūsu plašās un ģeogrāfiski izkaisītās draudzes apmērā mums paliek ļoti daudz neiepazītu personu no visām paaudzēm, kas spēlē nozīmīgu lomu mūsu draudzes saimē, vai arī kādam tiešā draudzības vai ģimenes lokā.

Ar šiem draudzes ziņu numuriem ceram uzsākt jaunu satuvināšanos pasākumu, par kuŗu pirmā gadā

jau gādājusi Baiba Kļaviņa ar savu aprakstu par Annu Freimani un turpinās gādāt draudzes absolventu klases dalībnieki.

Aicinām ikkatru ar iedvesmas sajūtu, apņemties aprakstīt kādu draudzes vai ar draudzi saistītu cilvēku, kas Jūsu dzīvē, vai draudzes dzīvē, ir spēlējis nozīmīgu lomu.

Ceram, ka labāk saprotot saites, kas veido mūsu draudzes cilvēkus, mēs arī iegūsim labāku ieskatu par tuvību, kas vieno mūs kā draudzi. *Anita Bataraga*

Intervija Ar Ingu Mežuli

Es intervēju Ingu Mežuli jo viņa bija mana skolotāja septītā un astotā klasē Bronksas pamatskolā. Viņa mani iespaidoja jo viņai ir interesants dzīves stāsts. 1993 gadā, Inga atbrauca ar lidmašīnu no Latvijas uz Ameriku. Viņa atbrauca lai papildinātu angļu valodu un turpinātu mācības maģistra grādam. Viņa atbrauca pie latviešiem Amerikā, un tie iepazīstināja viņu latviešos. Viņa tad bija ieaicināta strādāt par skolotāju Bronksas Latviešu Skolā, mācīt astoto klasi. Viņa tagad ir tur strādājusi vairāk nekā desmit gadus. Pašlaik, Inga ir latviešu skolas pārzīnes palīdzē un sagatavo skolas mācības plānus un materiālus. Inga māca pieaugušo grupu un piekto klasi. Viņa teica, ka viņa grib būt ar latviešiem lai saglabātu savu latvietību un lai satiktu latviešu jauniešus Amerikā. Inga satiek latviešus, bet reti ārpus latviešu skolas. Viņa māca angļu un krievu valodas universitātē Ņujorkā. Viņa arī strādā par studentu palīgu Ņujorkas Universitātē. Brīvā laikā Ingai patīk skatīties sportu spēles, iet uz teātri un runāt ar draugiem. Viņa arī ļoti

aktīva un ir viņai ir dzīvs un jautrs raksturs. Man arī ir līdzīgas intereses. Man latviešu valoda ir ļoti svarīga un man patīk skatīties sportu spēles. Šī intervija man parādīja, ka man un Ingai ir daudz kopēja un es dabūju dzirdēt interesantu ieskatu par dzīvi. *Anna Ames*

Elizabetes-Ņuarkas latviešu ev. luteriskās draudzes atvadu dievkalpojums no savas baznīcas

2007. gada 25. februārī uz savu pēdējo dievkalpojumu sapulcējās Elizabetes-Ņuarkas latviešu evaņģēliski luteriskā draudze. Uzklaušījuši diakona Indriķa Kaņepa sirsnīgos dievvārdus un dalījušies mācītāja Jura Saivara iestādītajā dievgaldā, draudzes locekļi vēl pakavējās atmiņās par pagājušo. Imants Kalniņš pieminēja draudzē kalpojušos mācītājus Zuzānu, Kiršfeldu, Vēdzeli un Kugu, kuri nu jau aizgājuši mūžībā un izteica pateicību mācītājām Helgai Jansonei

un Kristīnei Sūnai, kuras pēc turpināja draudzes garīgo aprūpi. Ilmārs Stiebris ar atzinību atsaucās uz Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzi, kas atļāva saviem garīdzniekiem Jurim Saivaram un Indriķim Kaņepam turpināt Dieva Mīlestības vēsts pasludinājumu draudzes pēdējā posmā, kad tā „*jau bija tapusi par ziedojumu, un atraisīšanas laiks bija pienācis. Labā cīņa ir izcīnīta, skrējiens pabeigts, ticība turēta.*” (2.Tim. 4:6,7)

Juris Saivars

Dzimšanas dienas maija mēnesī

1	Kalnins, Marija	6	Talbot, Lilita	12	Sprogis-Mastins, Irma	22	Coles, Laila
1	Roze, Maira	7	Garbarino, Inga Miemis	12	Viksna, Maigonis	22	Jansons, Ieva Marija
2	Aivars, Nora	7	Ozolins, Valija	12	Zarins, Janis	22	Kalnins, Imants
2	Kravaine, Aija	8	Harvey, Gunta	14	Budkevics, Karlis	22	Pinnis, Margers
3	Ciekurs, Richards	8	Laivina, Maija	14	Muir, Ingrida	23	Plostins, Harijs
3	Salins, Laila	9	Adams, Inta	15	Avens, Irene	23	Tomass, Elza
4	Batarags, Edite	9	Feeney, Rita	16	Fowle, Linda	23	Zarins, Raimonds
4	Laudanskis, Janis	9	Risbergs, Mikelis	16	Israels, Peteris	24	Grinbergs, Ida
4	Meixner, Nora	10	Balodis, Klementine	16	Neimanis, Andris	25	Prieditis-Plekons, Ingrida
4	Morton, Andris	10	Cirulis, Uldis	17	Belovs, Laura	25	Salins-Teikmane, Nora
4	Neimanis, George J.	10	Eikstrems, Alvis	17	Dzilna, Erita	27	Grikitis, Andrejs
4	Rupners, Ints	10	Grigors, Olita	17	Miemis, Karlis	27	Vedners, Leo
5	Auzers, Anna	10	Nielsen, Guna Munters	18	Spellen, Aina	28	Sprosts, Andrejs
5	Cherepes, Daina	10	Vitols, Elvira	19	Alksnis, Eleonora	29	Pilmanis, Biruta
5	Kislars, Anastasija	11	Purins, Karlis	19	Ford, Aina	30	Bekeris, Velta
6	Juzups, Arturs A.	11	Slokenbergs, Ivars	19	Kalnins, Inese	30	Skrastins, Peter
6	Klavins, Janis V.	11	Veidis, Ingrida	19	Riekstins, Benita	31	Gale, Andrejs V.
6	Klebers, Aija	12	Kaneps, Inese	20	Eichvalds, Ivars		
6	Linde, Janis	12	Puris, Edvins	20	Jurevics-Harris, Ingrida		
6	Pelkaus, Ilze	12	Silgailis, Uldis	21	Malinovskis, Aleksandrs		

Sveicam mūsu maija jubilārus!

“The eternal light of morning”

Pastor Saliņš connects the experience on the first Easter morning with our own experience greeting the Easter morning sun. He recounts a dream where: “I was in a forest at night. In the darkness I tried to find my way along an unfamiliar path. But on the horizon light was starting to shine. The sun appeared to be much larger and brighter than usual. But this wasn’t frightening or upsetting. It was wonderful! I greeted the spring sun with joyous pleasure knowing that it’s light and warmth would drive away the darkness and cold of winter and night. Then I realized that this morning sun was shining with something indescribable, maybe what the hymn refers to as the reflection from God’s face. Seeing this sunrise, I realized how much I longed to greet the Easter morning sun with it’s proclamation of resurrection. As we sing in the hymn “The eternal light of morning” (“*Rīta gaisma mūžīga*”), each Easter we are granted a new opportunity to have the eternal shine into our lives, renew and guide us.

Latvian Mother’s Day or Family Day (“Ģimenes diena”) will be celebrated at the Long Island, Yonkers and Jamaica churches with Holy Communion services on Sunday, May 12th. The local schools will participate in the Long Island and Yonkers celebrations. There will be a Family Day service with Holy Communion in

Summit on May 19th. The New Jersey school will have its commencement ceremony following the service. The next service at the Draudzes nams will be at 3PM on Saturday, April 21st. This will be a service with an infant baptism. We congratulate the play group that has begun meeting at the Draudzes nams.

The Long Island church will have a special event on May 20th, a service that will include the “blessing of the animals”. This is will be in the tradition of St. Francis of Assisi. This “kid friendly event” will be followed by a picnic. Please contact Laila Ejups (lejups@esboces.org or 631-666-4050) to get advanced tickets which are \$8 (\$10 the day of the event) and include the picnic.

The Long Island church will be celebrating its 40th anniversary on June 3rd. The church’s former pastor, Lauma Zušēvica, who is know the leader of the Latvian Lutheran church in America, will be the guest preacher. There will be a concert, a folk dance performance and a banquet. Come to remember what was, enjoy what is and look forward to what will be .

This year the “Dižtalka”, the pre-camp fix-up and clean-up weekend will be a week later, June 30th and 31st. Come help and come celebrate a belated “Jāņi”, Latvian Midsummer’s Eve!

Laris Saliņš

LELBA lūgšanas gads - maijā : laipnība un iecietība

<p>svētdien 6. maijā Kungs, dari mani par savu miera rīku. Tur, kur ienaidis, liec man sēt mīlestību, tur, kur aizvainojums – piedošanu, tur, kur šaubas – ticību, tur, kur izmisums – cerību, tur, kur tumsa – gaismu, un tur, kur bēdas – prieku... Dod, ka meklēju ne tik daudz pēc mierinājuma, bet mierinu, ne tik daudz pēc saprašanas, bet saprotu, ne tik daudz pēc mīlestības, bet mīlu, jo tikai dodot mēs saņemam, tikai peidodot mums piedod un tikai mirsot mēs piedzimstam mūžīgai dzīvei. (Asīzes Francis)</p> <p><i>Debesu Tēvs, palīdzi man arvien vairāk domāt par tiem kas ir manā ģimenē, gan par tiem, kas ir manā draudzē. Māci man kā laipnam būt un vairot mīlestību dzīvē. Mūsu Tēvs debesīs... Āmen.</i></p>	<p>sv Mateja ev. 5:1-12 p Psalms 25 o Sal. pamācību gr. 11:24-25 t Pravieša Jesajas gr. 56:1-8 c Vēst. Kolosiešiem 3:17-4:4 p I Mozus gr. 25:20-24 s Pāv. II vēst. Tim.1:1-7, 16-2:2</p>
<p>svētdien 13. maijā Visvarenais Dievs, Tu esi mums devis bausli – godāt savu māti un tēvu. Mīļajā laipnībā uzklausi manu lūgšanu par maniem vecākiem. Dod viņiem garu mūžu, un uzturi viņus miesā un garā. Svētī viņu darbu; paturi viņus savā gādībā. Svētī viņus bagātīgi par viņu pūlēm ar kādām viņi par mani ir rūpējušies. Dāvā, ka caur Tavu žēlastību, es vienmēr varu būt viņu atbalsts un mierinājums, un lai pēc šīs zemes dzīves, mēs piedzīvotu Tevis slavēšanas prieku mūžībā. (tulk. māc. Biruta Puiķe)</p> <p><i>Es pateicos par saviem vecākiem un par ... Es lūdzu par saviem bērniem, mazbērniem, par visiem manā ģimenē un draudzē... Mūsu Tēvs debesīs... Āmen.</i></p>	<p>sv V Mozus 20:12 p Pāvila vēstule Efeziešiem 6:1-10 o Apustuļu darbu gr. 16:11-15 t Mateja ev. 18:12-20 c Sal. pam. gr. 12:24-30 p Psalms 127 un 128 s Joēla gr. 3:1-5</p>
<p>svētdien 20. maijā Kungs, māci mums, kam Tu esi tik daudz piedēvis, piedot citiem; Māci mums, kam Tu esi tik daudz palīdzējis, palīdzēt citiem, un māci mums, kurus Tu tik ļoti mīli, mīlēt citus. (M.Rubenis)</p> <p><i>Mīļais Tēvs, palīdzi man kļūt iecietīgākam pret tiem, kas ir ap mani un kādreiz mani pārbauda. Tavai laipnībai liec izstarot caur mani uz ... Mūsu Tēvs debesīs... Āmen.</i></p>	<p>sv Psalms 103:8-19 un Jāņa atklāsmes gr. 7:9-11 p Lūkas ev. 7:37-50 o Rutes gr. 1:1-11, 14-18 t Sal. pamācību gr. 28:21 un I Samuēla gr. 16:6-7 c IV Mozus 12:9-15 p Mateja ev. 22:1-14 s Mateja ev. 13:24-30</p>
<p>svētdien 27. maijā Mūžīgais Dievs, Tu mūs esi saucis šajā pasaulē, lai mēs staigātu tās ceļos kopā ar Tevi, lai mēs meklētu Tevi iepazīt, mīlēt un Tevi slavēt par dzīvības brīnumu, kas esam mēs paši un visa šī pasaule. Dievs, kad klauvējam, atver mums atkal jaunas durvis, aiz kurām atrodas kaut kas vēl līdz šim neatklāts par mums pašiem vai par Tevi. Dod mums atkal ko jaunu atrast, kaut ko tādu, kas mūsu ticību stiprina un atbild kādu no tiem jautājumiem, ko jau sen esam jautājuši. Debesu Tēvs, kad nākam pie Tevis ar lūgšanu savā laipnībā, liec mums piedzīvot Tavas klātbūtnes svētību un dod mums to, kas mums patiesi ir nepieciešams.</p> <p><i>Mīļais Tēvs, palīdzi man sekot to ceļu ko Tu esi man izredzējis. Palīdzi un atver jaunas durvis..... Mūsu Tēvs debesīs... Āmen</i></p>	<p>sv Psalms 24 p Jāņa ev. 14:12-17 o Jāņa atklāsmes gr 3:20-22 t Jāņa II vēstule c Prav. Hozejas gr. 10:12 p II vēst. Tim. 5:1-8, 21, 24-25 s Apustuļu darbu gr. 16:22-34</p>

Svētības akti

Kristības

Jānim Vītolam bija pieaugušo kristības Salas baznīcā Pūpolu svētdienā, 1. aprīlī. Jānis ir dzimis Valmierā, Latvijā, 1978. g. 24. februārī. Viņa sieva

Christine Vītola, kas ir vietējās draudzes locekle, viņam piedrojas pie Svētā vakarēdiena galda. Māc. Saliņš.

Nekrologi

Arnolds Kaņeps dzimis 1924. gada 23. martā vecāku lauksaimniecībā Cesvaines apkārtnē. Otrā pasaules karā Arnolds pavadīja savu laiku cīņās frontē un, karam beidzoties, nokļuva Vācijā. Pēckara noņemtu gadus viņš pavadīja Mīnchenē, kur iepazinās ar Inesi Ramiņu. Arnolds ieradās Amerikā 1949. gada septembrī, tika iesvētīts Ņujorkas draudzē un 1950. gadā salaulājās ar Inesi. Dievs viņus svētīja ar bērniem Andreju, Kristīni, Ēriku, Armandu un Ilzi. Savā amatā Arnolds bija čakls un nenogurdināms mēbeļu galdnieks un arī uzcēla pats savu māju Warren, NJ, uz kurieni bija pārcēlies no Short Hills.

Arnolds savu jau bērnībā iemantoto darba tikumu un dabas mīlestību devis tālāk saviem bērniem. Viņš arī mīlēja klasisko mūziku, kas ar savu skaistumu deva mieru viņa dvēselei. 2006. gada 5. septembrī viņam konstatēja retu un sevišķi ļaundabīgu slimību plaušās, kas īsā laikā noveda viņu pie nāves sliekšņa. Arnolds mira 2006. gada 20. decembrī savās mājās un 22. decembrī diakons Indriķis Kaņeps izvadīja viņu pēdējā gaitā no Valley Memorial bērnu nama Gillette, NJ. Viņa pelnu urna tiks nosūtīta uz dzimteni. Par Arnoldu sēro viņa sieva Inese, dēls Andrejs ar sievu Kathy, meita Kristīne ar vīru Frank, dēls Ēriks ar sievu Susan, dēls Armands ar sievu Christine, meita Ilze un Arnolda mazbērni Drew, Eric un Frankie, Justin un Wyatt, kā arī divas māsas Ruta un Skaidrīte dzimtenē.

Arvīds Saša Harju dzimis 1917. gada 22. martā jaunsaimnieka ģimenē Jaunuskanu mājās Apes apkārtnē. Vecāki Pēteris un Minna, dzimusi Damberga. Arvīds bija vecākais no pieciem bērniem, un jau kopš bērna kājas viņam uzticēti grūtākie un atbildīgākie darbi, palīdzot vecākiem, kā arī uzraudzība pār jaunākiem brāļiem, Modri un Laimoni un māsām Valiju un Skaidrīti. Jaunības dienās viņš uzcēla kūti un

šķūni tēva saimniecībā. Arvīds studēja agronomiju Apes teknikumā, līdz tika iesaukts Latvijas armijā. Otrā pasaules karā viņš tika iedalīts vācu gaisa spēku vienībā kā izpalīgs, izpletņu lēcējs, bija izbēdzis no gūsta un tā varējis palīdzēt brālim Laimonim Cedelheimas gūstekņu noņemšanai un arī pēc tam.

Amerikā Arvīds sākumā strādāja kokvilnas laukos Mississippi, bet vēlāk pārcēlās uz Ņujorku. Viņš salaulājās ar Hedvigu Muižnieci. Viņš strādāja namdara darbu, dziedāja Bruno Skultes korī un vēlāk kopā ar Hedvigu Ņujorkas latviešu korī. Arvīds piedalījās daudzos latviešu pasākumos un daudzus gadus bija aktīvs Daugavas Vanagos. Pēdējos gados viņš cieta ar sirds vājumu un mira 2006. gada 25. decembrī. Viņu no Jonkeru baznīcas uz Fernklifa krematoriju 28. decembrī izvadīja diakons Indriķis Kaņeps. Par viņu sēro sieva Hedviga, sievas māsas Helga un Astrīda Muižnieces un radi Latvijā.

Kārlis Veits dzimis 1920. gada 8. augustā Liepājā, Latvijā. Miris 2007. gada 10. janvārī, Danburijā, Konektikutā, ASV. Beidza Liepājas ģimnāziju ar uzslavu. Kaņa laikā iesaukts 15. divīzijā un dienējis kā radio komunikācijas darbinieks. Karā zaudējis kāju. Ņujorkā ASV iebrauca 1951. gadā. Strādāja "Chase Dental" instrumentu kompānijā. 1958. gadā Kārlis ar kompāniju pārcēlās uz Danburiju, Konektikutā līdz 1976. gadam, kad penzionējās. Daudz lasīja, interesējās par politiku, medicīnu un citām aktuālām lietām. Kārlim pēdējais dzīves posms bija ļoti grūts vājas veselības dēļ. Viņš nevarēja pat uz baznīcu kļūt ilgus gadus pavadot braucamā krēslā līdz slēdza acis uz mūžu 10. janvāra vakarā Danburijas slimnīcā. Par Kārli sēro brālēns, pesnzionējies ārsts Ilmārs Birznieks ar dzīves biedri no Dienvidu Karolīnas. Urniņa tiks pārvesta uz "Brāļu kapiem" Katskiļos.

Nesenie nekrologi parādīsies nākošās Baznīcas ziņās. –Redakcija

Skolu beigušie

Kristīna Rasuma 2006. gada 22. decembrī nobeidza Penn State Universitāti ar B. S. Kinesiology. Viņa turpinās studijas Northwestern Universitātes

Feinberg School of Medicine Čikāgā, lai iegūtu DPT grādu (Doctor of Physical Therapy).

Dievkalpojumi un sarīkojumi Nujorkas draudzē

	Sala	Jonkeros	Nudžersijā	Džamaika/cittur
Maijs – 2007				
Svētd. 6	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Sestd. 12				15:00 Draudzes namā Ģimenes diena ar kristībām, Saliņš
Svētd. 13	10:30 Ģimenes diena ar dievgaldu, Saliņš, seko skolas izlaidums	10:00 Ģimenes diena ar dievgaldu, Saivars, seko sarīkojums ar skolu		15:00 Džamaikā, Ģimenes diena ar dievgaldu, Saliņš
Sestd. 19		Skolas izlaidums, Saliņš	12:30 Samitā, Ģimenes diena ar dg, Saivars, skolas izlaidums	
Svētd. 20	10:30 Saliņš, seko dzīvnieku svētīšana*	10:00 Saivars		
Svētd. 27	Nebūs dievkalpojums	Nebūs dievkalpojums		12:00 Kapu svētki Katskiļos
Jūnijs – 2007				
Svētd. 3	10:30 Salas jubileja, prāv. Zušēvica**	Nebūs dievkalpojums		
Svētd. 10	Nebūs dievkalpojums	10:00 Saivars, ar dg		
Ceturd. 14	19:00 Tautas sēru diena, Saliņš			
Svētd. 17	10:30 Iesvētības angļu valodā ar dievgaldu, Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 24	Nebūs dievkalpojums	10:00 Saivars		
Svētd. 31	Nebūs dievkalpojums	Nebūs dievkalpojums		9:00 Katskiļos, Saliņš

Bībeles stundas Jonkeros: 10. un 24.. maijā. 13. jūnijā sezonas noslēguma izbrauciens.

*Dzīvnieku svētīšana būs Salas novadam jauns pasākums, ko daudzās vietējās baznīcās jau ilgstoši piekopj Svētā Franča, dzīvnieku drauga, tradīcijā. Sarīkojumam ieeja būs \$8.00 ar iepriekšēju pieteikšanos, tanī dienā \$10.00. Sarīkojumam sekos pikniks, kas ietilpināts ieejas maksā. Ienākumi par labu Salas skolai. Sarīkojuma īpašais mērķis ir dot jaunām ģimenēm iespēju iepazīties ar Salas baznīcu un skolas saimi. Biļetes var iegādāties no Lailas Ejupes - lejups@esboces.org vai 631-666-4050.

**Salas baznīcas 40 gadu jubilejas dievkalpojums un sarīkojums 3. jūnijā. Ciemosies prāv. Lauma Zušēvica un viesi no Salas māsu draudzes Krimuldas. Būs koncerts, tautas deju uzvedums un cienasts. Skat. pievienoto skrejlapu, kur ir pilnīgāka informācija.

Dižtarka šo gadu būs Katskiļos 30. un 31. jūnijā ar Jāņu svinībām 30. jūnija vakarā.

Vēl viena Īkšķīsu nedēļa !

Lielas atsaucības dēļ, esam izveidojuši papildus Īkšķīšu nedēļu no 15. līdz 21. jūlijam. To vadīs Maira Galiņa un pie viņas var pieteikties uz istabu pa epastu, (maira_galins@yahoo.com) bet pieteikšanās anketas jānosūta uz kanceleju. Ja kāds vēlas pāriet no A vai B nedēļas uz so jaunizveidoto nedēļu, piesakieties Mairai, kā arī savas pieteiktās nedēļas vadītājai, bet atbrīvotajām vietām A un B nedēļās nepieņemsim papildus cilvēkus. Anketas atrodamas draudzes mājas lapā – www.nydraudze.org.

NUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

GARĪGIE DARBINIEKI

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: lsalins@nydraudze.org cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 718-549-3902
359 West 262nd St, Bronx NY 10471
e-pasts: saivars@optonline.net cell 917-509-3464

Diakons Indriķis Kaņeps 973-948-6846
76 Struble Rd, Banchville NJ 07826
e-pasts: ikaneps@nydraudze.org

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org
Runas stundas: trešdienās plkst 12 dienā - 6 vakarā,
citās reizēs atstāt ziņu, atzvanīs pēc pirmās iespējas.

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp,
Elka Park NY 12427 518-589-6055
Atpūtas nams, pārz J. Briģis 518-589-9932

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Longailendā, draudzes baznīcā 631-491-1481
4 Riga Lane, Melville NY 11747
Parasti katru svētdienu pl.10:30 un vēl citās reizēs.

Draudzes namā, 564 Second St, Brooklyn NY 11215
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Džamaikā, First United Methodist Church,
162-10 Highland Ave, Jamaica NY 11432
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs

Ņudžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017
vai St.John's Lutheran Church 908-273-3846
587 Springfield Ave, Summit NJ 07901
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS

no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Longailendā, svētdienās pl 9:00 - 1:00 Salas baznīcā.

Ņudžersijā, sestdienās St.John's Lutheran Church.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

